

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

baptisma, & accipiens: Hic ergo primus Transalbianorum praeses Albion, cui secundum iungemus Vtonem à Karolo praefectum. Ex illo autem tempore vsq; ad Hermannii aetatem, omnino neminem legimus qui in hac terrarum parte dominaretur.

CAPVT XXVIII.

Per quinque autem ducum tempora Hermannii, Bennonis, Bernhardi, Ordulphi, Magni: hoc est, ab Ottone I. vsque ad Henricum V. per annos circiter centum quinquaginta, ipsi duces per comites, qui aliquando ipsorum essent fratres, Holsatiam cum vicina regione gubernauerunt vsque ad Magnum, qui districtum illum commendauerat cuidam Godfrido, incertum an de illius sanguine, à Wandalis, ut diximus, per insidias intercepto. Quo tempore Luderm, ut diximus, dux ditionem permisit nobili Adolpho de Scowenborg, ex quo in tempora nostra per annos CCCC. durauit successio, quod suo loco commemorabimus. Habitasse tamen ea in regione viros fortes, nemini dubium sit, qui proximis Danis & iis crebrius conflictati sunt: Tametsi quoties à Danicis scriptoribus haec res commemorantur, cum suorum laude & Saxonum detrimento res finiat. Sed etiam tum rerum status in Holsatia, cum eam Adolphus acciperet regendam, ut pacatis vicinis prouincijs, satis ageret tempora tranquilla. Nam ducatum Slesuicensem tum administrabat vir singularis industriae, praecipuae fidei, & integre religionis dux Kanutus, qui pro sua virtute & nominis sanctimonia miraculis clarescens, meruit referri inter Sanctos. Ab Oriente vero inter Wandalos Henricus Godscaldi Christiani principis Christianus filius, iam caso Critone Christi-

stiani nominis seuisimo osore & persecutore, qui etiam uxorem casi principis sibi deuinxit, quo populo fieret commendatior. Administrabat tum archiepiscopatum Hamburgensem, iam verò Bremensem (perierat enim iam tunc titulus Hamburgensis, omissus ab archiepiscopis, postquam in Dania & Suedia constitutus à summo pontifice metropolitanis, legationis honor, qui titulo Hamburgensi inhaeserat, finem habuit) Adelbero, inquam, tum archiepiscopus erat Bremensis, qui prouinciam suam Transalbianam visitans, peruenit in Meldorpe Thietmarsie, ibique aditus & interpellatus ab Holsatis, quàm sanctè rogatur, vi diuini verbi pradicatorem illis immittat, locum idoneum commanendi praferentes in Wippendorpe, deinde Faldera, demum Nouum monasterium vocatum.

CAPVT XXIX.

Vicelinus erat vir Deo deuotus, natus de Quernhamelen Saxonia: mansit aliquandiu in Euersteen cum matre Conradi comitis ad instituendos & erudiendos filios: Inuiderat illi sacerdos, quòd apud dominam pro humilitate & virtute videretur multis acceptior, & ab illo interpellatur, proposito versu ex Achilleide Statij: illòque obmutescente, sequutus sacerdos increpauit, quid præsumeret docere, qui ipse nihil didicisset. Vicelinus pudore correptus, vertit illum in occasionem acrioris studij: nam profectus Paderburnam, sub magistro qui ibi literas profiteretur, vigilanter impendit operam vt erudiretur: Equidem pro illa aetate necdū crebrescentibus per Christianū orbe vniuersalibus illis literarū gymnasijs, apud ecclesias cathedrales magistri habebantur: q̄ singulari diligentia nō modò